

Tyksin Seniorien retki Amos Rex:iin 2.1.2019

Tuulta ja tuiskua uhmaten oli taas bussi täyttynyt innokkaista senioreista, kun torstaina 2.1. lähdettiin kohti Helsinkiä. Matkalla poikkesimme tuttuun aamiaispaikkaan, Lohjan ABC:lle. Vaikka jouduimmekin hieman odottelemaan aamiaista, pääsimme kuitenkin jatkamaan matkaa sopivasti ehtiäksemme ennen klo 11 Amos Rexiin.

Bussi pysähtyi museon eteen, tuuli puhalsi kylmästi. Museon ovet avautuivat tasan klo 11 ja sisään jonottavia oli uskomattoman pitkä jono. Heimo oli tehnyt etukäteen ryhmällemme varauksen, joten pääsimme sisään jonottamatta ns. vaunujono-ovesta. Tällä ovellakin oli pitkä jono vanhempia pienien lapsien kanssa, joten hieman kävi heitä sääliksi kun itse pääsimme suoraan sisätiloihin.

Jakauduimme kahteen ryhmään opastusta varten. Opas kertoi ensin rakennushankkeesta, jonka tuloksena tämä näyttelytila oli valmistunut ja se avattiin yleisölle 30.8.2018.

Amos Rex

Kaiken taustalla on liikemies Amos Anderssonin (1878 – 1961) tahto ja jälkeensä jättämä omaisuus. Rakentaminen kesti kaksi ja puoli vuotta ja maksoi 50 miljoonaa euroa. Amos Rex toteutettiin Helsingin kaupungin ja Föreningen Konstsamfundetin yhteishankkeena. Föreningen Konstsamfundet vastasi kokonaisuudessaan hankkeen kustannuksista. Amos Rex on yksityinen taidemuseo, jonka toimintaa Konstsamfundet rahoittaa.

Amos Rex koostuu maanalaisista näyttelytiloista, entisöidystä Lasipalatsista elokuvateattereineen sekä näyttelytilojen kattona kumpuilevasta Lasipalatsin tapahtumaukiosta. Aukion alle rakennettu näyttelytila on kooltaan 2200 neliötä.

Lasipalatsinaukiolla on pitkä historia ja keskeinen asema Helsingin kaupunkikuvassa. Aukiolla toiminut Turun kasarmi tuhoutui sisällissodassa 1918. Revellin, Riihimäen ja Kokon suunnittelema Lasipalatsi kohosi paikalle vuonna 1936.

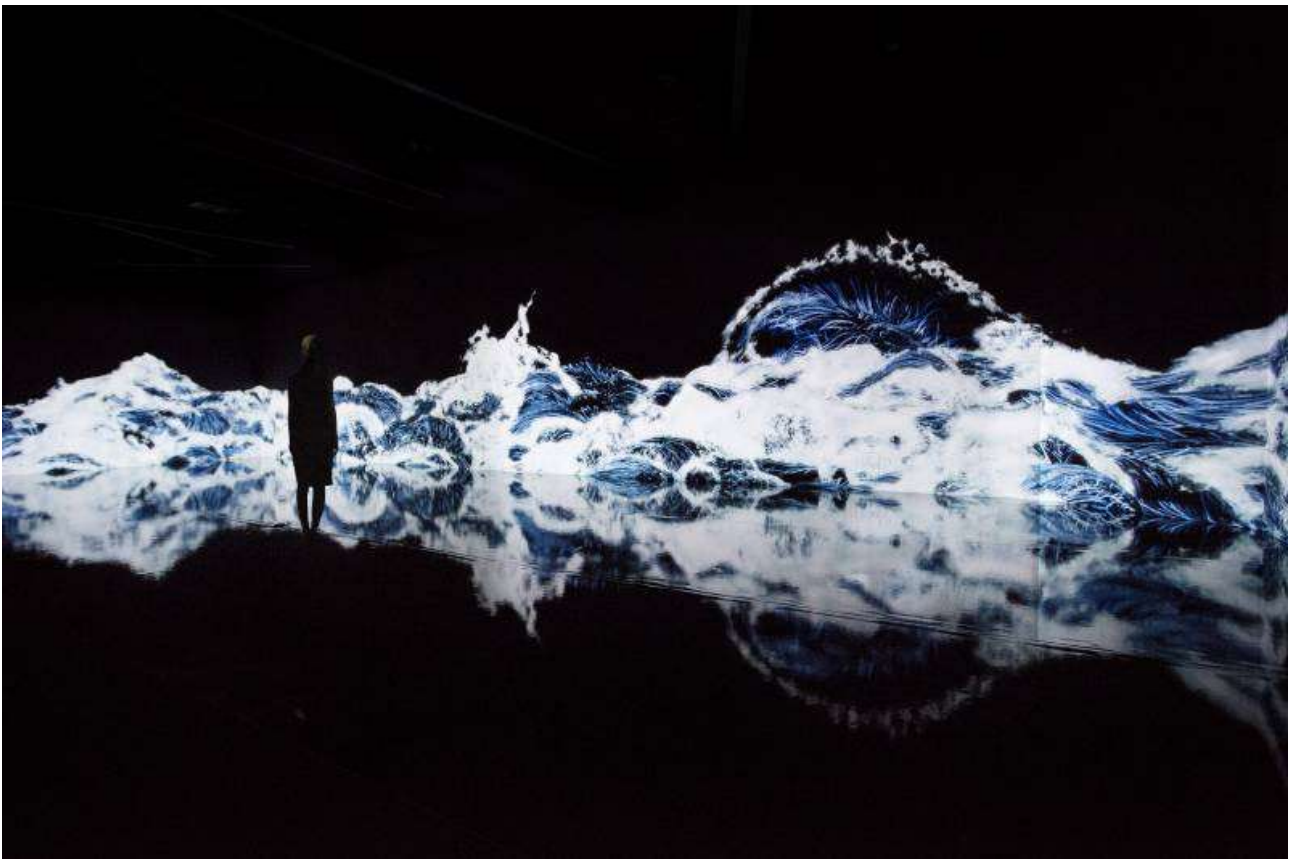
Sen vieressä toimi vuosia linja-autoasema. Kaksisataavuotias Turun kasarmin talousrakennus aukion toisella laidalla täydentää kokonaisuuden. Pääsuunnittelija Asmo Jaaksi JKMM Arkkitehdit –toimistosta on sanonut, että yhdistelmä eri aikakausia tuo Amos Rexin arkkitehtuuriin erityistä syvyyttä ja ainutkertaisuutta.

Tämän upouuden maanalaisen näyttelytilan halutaan tarjoavan yleisölle ainutkertaisia elämyksiä ja yllättäviä kohtaamisia.

Sitten pääsimmekin opastetusti tutustumaan tähän "Massless" (vailla massaa) avajaisnäyttelyyn, joka koostui japanilaisen, 20 hengen ryhmän, teamLabin digitaalisesti luomista esityksistä erilaisista luonnon tapahtumista. Teokset muodostivat vuorovaikutteisen taidekokemuksen, joka täytyy itse kokea.

Ensimmäiseksi saimme kuulla "Enso" ympyräteoksesta, joka havainnollistaa siveltimenvedon syvyyden, nopeuden ja voiman.

Toisena teoksena oli "Black Waves", jota seuratessa syntyi vaikutelma, ikään kuin vesi olisi elävä olento. Välillä tuntui, että aivan varmasti pärskeet kastelevat nyt minut.

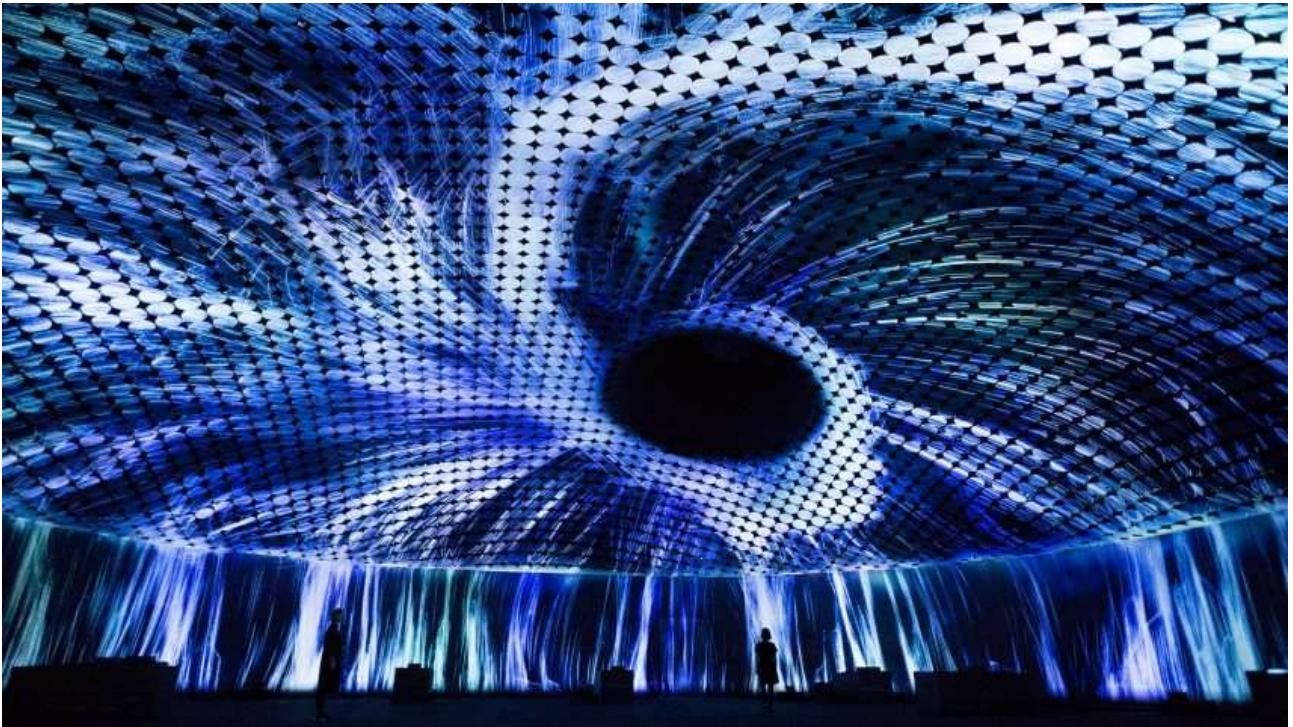

Seuraavana oli erittäin mielenkiintoinen interaktiivinen installaatio, Graffiti Nature: Lost, Immersed and Reborn. Tässä teoksessa kävijät pääsivät vaeltamaan keskellä hämärää ekosysteemiä. Kävellessä tämän kaiken keskellä ja pystyi vaikuttamaan tapahtumiin tässä värikkäässä labyrintissa, jossa oli runsaasti peilejä. Taideteos muuttui jatkuvasti kun

tilassa liikuttiin tai seiniin koskettiin. Kävijöiden oli mahdollista lisätä eläimiä ja muita elementtejä maisemaan skannaamalla omia väritettyjä piirustuksiaan. Eläimet söivät toisiaan ja moninkertaistuivat, mutta jos ne eivät hetkeen saaneet syödäkseen, ne kuolivat ja katosivat. Kukat kukkivat katsojan ollessa paikoillaan, mutta hajosivat kun käveltiin. Perhoset lentelivät kukkien keskellä, linnut liitelivät ja sammakot loikkivat. Krokotiilit kuolivat, jos niiden päälle astuttiin useita kertoja. Todella häkellyttävän mielenkiintoinen kokemus!

Suurimpaan hallitilaan oli luotu Vortex of Light Particles installaatio. Se oli suunniteltu ja sovitettu Amos Rexin holvikaaren ja suuren kattoikkunan luomaan ympäristöön. Tässä teoksessa veden liike ja pyörre aina kattoikkunaan asti, kohti mustaa aukkoa loi tämän installaation.

Viimeinen teos "Crows..." oli vuorovaikutteinen digitaalinen tilateos, jossa syntyi tunne varisparvesta, joka ympäröi katsojat painottomuuden tilassa. Linnut lentelivät irtuaalisessa tilassa jättäen jälkeensä valopolkuja. Varisten törmätessä toisiinsa tai katsojaan, ne muuttuivat kukiksi. Teos toteutettiin reaaliaikaisesti tietokoneohjelmalla ja se oli aina uusi ja erilainen.

Vielä lopuksi tutustuttiin pysyvään ja perinteisempään näyttelyyn, joka on Sigurd Frosteruksen jälki-impressionistinen kokoelma.

Lupaus täyttyi... kokemus oli todella upea ja ainutkertainen. Tämän kokemuksen jälkeen lähdimme kohti Musiikkitaloa ja lounasta.

Musiikkitalo sijaitsee Helsingin keskustassa lähellä taidemuseo Kiasmaa ja Eduskuntataloa. Tuuli oli vastainen, mutta onneksi matka oli lyhyt. Sivusilmällä vilkaistiin uutta kirjastoakin, joka on aivan lounaspaikkamme lähellä Kansalaistorin laidalla.

Musiikkitalo

Ennen ruokailua kuulin lyhyen selostuksen Musiikkitalosta, joka on otettu käyttöön elokuussa 2011. Musiikkitalon ulkoseinät on valmistettu lasista ja vihreästä kuparista. Talossa on kuusi varsinaista konserttitilaa. Suuressa konserttisalissa on yli 1700 paikkaa.

Kirsi Kaulasen tilateos Gaia koristaa pääaulan kattoa. Se voitti Valtion taideteostoimikunnan järjestämän yleisen taidekilpailun työnimellä "Kaiku". Gaia on kreikkalaisessa mytologiassa alkujumala, joka on useiden jumalten ja titaanien äiti. Tekijä kuvaa teosta orgaaniseksi, kasvimaailmasta tullee ornamentiksi, josta kasvaa uhanalaisia suomalaisia kasveja kuten karvamansikkaa, lehtorikkoa ja nummimataraa. Teos on valmistettu peilikiillotetusta ruostumattomasta teräksestä ja se on käännetyn torven näköinen.

Ulkopuolella Kiasman ja Musiikkitalon välisellä aukiolla on Reijo Hukkasen veistos Laulupuut, joka voitti Valtion taideteostoimikunnan yleisen taidekilpailun tammikuussa 2010. Elokuussa 2012 paljastettu Laulupuut koostuu kolmesta osasta, joista korkein on 13-metrinen suu taivasta kohti auki laulava hauki. Sen vierellä seisoo kaksi flyygelinkannen figuureista ja halkopinoista koottua tolppaa. Alumiinista ja teräksestä tehdyn teoksen aihe viittaa Aaro Hellaakosken runoon Hauen laulu (1928), jossa hauki nousi puuhun laulamaan.

Oodi

Lounaan jälkeen jäi aikaa pistäytyä omatoimisesti joulukuussa avatussa kirjasto Oodissa. Väkeä oli runsaasti, ainakin osa vain katsomassa, kuten mekin. Rakennuksen aaltoileva muoto näkyy sekä ulkona että sisällä. Se on arkkitehtonisesti upea ja on enemmän kuin perinteinen kirjasto. Siitä tulee varmasti kaupunkilaisten olohuone ja tapaamispaikka.

Siellä on ravintola, kahvila, leikkipuisto, elokuvasali jne. Sisällä rakennuksessa on jopa kasvavia puita. Tyylikkään sisustuksen osana ovat Eero Aarnion pallotuolit, sohvaryhmät ja taidematot. Kolmannen kerroksen ikkunoista avautuvat upeat kaupunkimaisemat ja rakennukset: Eduskuntatalo, Musiikkitalo, Finlandia-talo, Kiasma jne.

Nyt on kyllä koettu ja nähty ihan riittävästi yhdelle päivälle, joten kotimatka alkakoon.

Kiitos Heimo hienosti järjestetystä retkestä kaikkien mukana olleiden puolesta!

Erja Lankinen